

[Dohrmann]

undladt de ting, jeg nævnte, f.eks. forhøjelsen af selskabsskatterne og det overenskomstmæssige indgreb, man foretog, og så havde givet nogle skattelettelser i stedet for. Hvis man ligeledes havde undladt at forhøje sygedagpengebeløbet, hvis man havde undladt de enorme forhøjelser, som man pålagde hver enkelt medarbejder i den enkelte virksomhed i forbindelse med arbejdsløshedsbidraget, så ville dansk industri simpelt hen have været sådan på toppen i dag, at den ville have slået alle rekorder, og jeg tror desværre ikke, at den optimisme, der har været i industrien, holder, bl.a. fordi en stor, stor del af denne optimisme er kunstigt skabt. Lad os håbe, at den kan holde. Uanset hvilket parti vi tilhører, må vi håbe, at det fortsat vil gå så nogenlunde, men det er en kunstig optimisme, der findes, og den burde have været virkelig i stedet for. Det kunne regeringen have sørget for, hvis den havde haft viljen og modet til det.

Korneliusen (S):

Specielt gennemlæsningen af de afsnit i industriministerens redegørelse, der handler om teknologifremme, efterlader indtrykket af en meget lidt kreativ, ja, næsten handlinglammet industriminister. Efter på side 4 i redegørelsen at have konstateret, at dansk erhvervsliv på de højt teknologiske områder er meget vanskeligt stillet i forhold til forskning og udvikling, venter man spændt på industriministerens løsningsforslag til at bringe industrien ud af denne vanskelige situation, og øverst på side 5 kommer så svaret – jeg citerer: »... undervisningsministeriet og industriministeriet arbejder målbevidst på at finde nye veje og områder for dette samarbejde.« Senere hedder det i redegørelsen under overskriften *Den offensive linje* – jeg citerer: »Behovet for et særligt bioteknologisk udviklingsprogram vil blive drøftet med organisationerne.« Er det det, industriministeren kalder et teknologisk tigerspring? Jeg vil snarere kalde det et frøhop.

Virkelighedens verden er jo, at Danmark i procent af bruttonationalproduktet sammenlignet med de vestlige industrilande på forsknings- og udviklingsområdet kun ligger på en sjetteplads af otte nationer, at det informationsteknologiske udviklingsprogram allerede i 1986 ikke længere er et udtryk for en akti-

vitetsudvidelse, at industriministerens redegørelse ikke anviser konkrete nye tiltag på teknologifremmeområdet, og at regeringen i sit finanslovforslag opererer med besparelser på mellem 20 og 25 pct. på hele teknologifremmeområdet. Det går simpelt hen ikke. Der er behov for en mere målrettet indsats.

Det er med de her nævnte tal indlysende, at man uden yderligere nye tiltag i 1990 vil stå i den situation, at man stort set får afskaffet de teknologifremmeordninger, som den socialdemokratiske industriminister, hr. Erling Jensen, for 10 år siden fik etableret. Der er derfor et oplagt behov for at få opstillet en handlingsplan og få sikret en bred politisk opbakning omkring en sådan plan, som naturligvis kunne bestå i at føre udviklingen tilbage til situationen fra før skabelsen af det teknologiske udviklingsprogram, så man atter hævdede bevillingerne til teknologirådet, til produktudviklingsordning osv.

En sådan løsning på problemet virker imidlertid meget perspektivløs. Man kunne derfor i stedet foreslå, at der i de kommende år blev etableret yderligere teknologiske udviklingsprogrammer. For den sags skyld kunne der godt allerede nu igangsættes et nyt teknologisk udviklingsprogram inden for det informationsmæssige område, fordi det allerede vil være afviklet i 1990.

Som andre oplagte områder for nye teknologiske udviklingsprogrammer kunne nævnes materialeteknologi, levedsmiddelteknologi, bioteknologi, miljøteknologi og energiteknologi, og ud over teknologiske udviklingsprogrammer bør der etableres en kraftigere indsats for at få erhvervslivet til at øge sin egen forsknings- og udviklingsvirksomhed. Dette kan fremmes på forskellige måder, f.eks. ved at bidrage med offentlig organisering af samarbejdet med små og mellemstore virksomheder, ved at lade amter og kommuner gå aktivt med ind i løbende teknologifremmeordninger og ved at tage en åben drøftelse om andre ordninger, der skaber lyst og vilje i industrien til at øge forsknings- og udviklingsindsatsen.

Som et yderligere initiativ og som et eksempel kunne nævnes olie/gasområdet. Her kunne der selvstændigt med finansiering fra koncessionshaverne etableres en teknologisk udvindingsfond på mindst 100 mill. kr. om året, rettet specielt mod den nordatlantiske udvindingsproblematik. Midlerne kunne sty-